

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 71. Epistola Pastoralis Archiepiscopi Parisiensis ad Clerum suum circa præsentem controversiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

VI. „Illi, qui nolunt se submittere
„Bullæ *Unigenitus*, reddunt se perpetuo
„Sacramentis adhuc magis indignos, si
„pro eorum impetratione recurrunt ad
„sæculares Judices; & illi Sacerdotes,
„qui in tali circumstantia sæculari Judici
„obediunt, produnt Corpus Jesu Christi,
„& merentur puniri ab Ecclesia.

VII. „Sacerdos, nulla ordinaria vel
„delegata jurisdictione præditus, fide-
„lium infirmorum confessiones excipere
„non potest, nec eos absolvere, nisi in
„casu extremæ necessitatis. Hic vero
„casus non datur, quando Parochus in-
„firmo Sacramenta denegat, quia recu-
„savit se subicere Bullæ *Unigenitus*.

VIII. „Cum Episcopus jure Divino
„teneatur concreditum sibi populum in
„doctrina salutis instruere, & curare, ut
„ab aliis instruatur; pariter eodem jure
„Divino tenetur, eundem juxta diver-
„sitate circumstantiarum instruere de
„legibus universalis Ecclesiæ; & de ejus
„definitionibus in rebus fidei.“

§. LXXI.

*Epistola Pastoralis Archiepiscopi Pa-
risiensis circa præsentem con-
troversiam.*

Ut vero inferior quoque Clerus Galli-
canus, præcipue Parisiensis propi-
nato

nato purioris magisque solidæ doctrinæ Sæc. XVIII.
A. C. 1742.
pabulo a noxiis pascuis averteretur,

Christophorus de Beaumont, qui Carolo de Vintimilla Luco die decima tertia Martii 1746. defuncto in Parisiensi Archiepiscopatu successerat, Instructionem pastoralem die decima nona Septembris anno 1756. vulgavit, in qua Ecclesiæ auctoritatem, Constitutionis integritatem, & inde natam debitæ subjectionis necessitatem solidissime vindicavit. simulque omnibus Diæcesis suæ fidelibus inhibuit, ne excerpta ex actis Parlamenti, quæ tam anno 1752. quam 1755. necnon ejusdem Parlamenti sententiam 1755. 1756. & ejusdem libellum supplicem ad Regem de anno 1753. contra Ecclesiæ auctoritatem ad instillandam rebellionem contra Sedis Apostolicæ decisiones vulgata fuere, legere ac retinere audeant. Prohibuit etiam sub pæna excommunicationis ipso facto incurrendæ, I. ne per Judices sæculares sibi procurent administrationem Sacramentorum, & ne fideles ad infirmos accessuri eis consulant vel juvent ad hunc profanum modum recipiendi Sacramenta, II. ne Magistratus vel Judices sæculares edant ullum judiciale decretum vel sententiam, quo vel qua expresse aut æquivalenter Sacerdotibus præcipitur, Sacramenta notorie indignis

Sæc. XVIII. gnis ministrari, III. ne Parochi, Vica-
 A. C. 1742. rii & Presbyteri seculares vel regulares,
 exempti & non exempti per totam Diæ-
 cesin vi ullius intimationis, citationis,
 sententiæ, Decreti, vel cujuscunque
 actus a laica curia emanati taliter Sa-
 cramenta administrent.

Hæc instructio Pastoralis, quæ ve-
 lut succus erat optimus epistolæ primo
 a viginti & uno, & postea a pluribus
 quam octoginta Episcopis Regi oblatæ,
 titubantes mirifice solidabat, lapsos eri-
 gebat, & firmos ingenti solatio ac læti-
 tia compleverat. Adoptabant illam,
 suoque assensu & applausu encyclicis
 suis literis ad Clerum & populum datis
 Claudius de Saint-Simon Metensis, Lu-
 dovicus Gabriel Ambianensis, Jacobus
 Maria de Condorcet, Antisiodorensis,
 Antonius de la Roche de Fontenilles,
 Meldensis, Petrus Augustinus de Rosset
 de Fleury Carnutensis, Ludovicus de
 Montmorency-Laval Aurelianensis, Mat-
 thias Poncet de la Riviera Trecentis,
 Paulus de Quenet San-Pontianus, alii-
 que Franciæ Episcopi, sprete plurium
 Parlamentorum oppositione.

Ipsam quoque Parisiense Parlamen-
 tum, quamvis antehac plura opera in
 Constitutionis favorem edita suppresse-
 rit, nunc tamen scriptum quoddam con-
 tra eandem vulgatum, necnon aliud con-

contra præfatum Beaumont Parisien- Sæc. XVIII.
sem Archiepiscopum condemnavit; A. C. 1742.
quinimo jam anno hujus sæculi quadra-
gesimo octavo præclaram hanc Sedi A-
postolicæ ac Benedicto XIV. Pontifici
confessionem edidit tam illustri sane Se-
natu dignissimam: *Ecclesia Gallicana om-
ni tempore demonstravit, quod inviolabi-
liter adhæreat Cathedræ S. Petri, cen-
tro unitatis, illique Ecclesiæ, in qua tra-
ditio Apostolica perpetuo est conservata.
Veneratur in Persona Papæ Vicarium
Christi & Caput visibile Universalis Ec-
clesiæ: quæ veneratio novum accipit incre-
mentum a virtute & profunda sapientia
Pontificis, qui hodie adeo digne replet Se-
dem Apostolicam.*

§. LXXII.

*Breve Apostolicum Benedicti XIV. de
obligatione Sacramenta refracta-
riis denegandi.*

Postquam igitur triginta illi tres Fran-
ciæ Episcopi a Clero Gallicano Ro-
mam deputati Benedictum XIV. Papam
de toto controversiæ statu certiores fe-
cerant, & porrectis etiam Regis Chri-
stianissimi literis supplicibus de Galli-
canæ Ecclesiæ doctrina circa notam
Constitutionem sincere rationem reddi-
derant, Pontifex rem cum Theologo-
rum præcipuis, totoque Cardinalium
Hist. Eccles. Tom. LXXVII. Y y cœ-